

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ M. S.**, bývajúceho v Č.B.B., **2/ Ing. M. S.**, bývajúceho v T., **3/ RNDr. J. S.**, bývajúcej v T., **4/ Ing. I. R.**, bývajúceho v B., **5/ M. R.**, bývajúcej v B., **6/ M. L.**, bývajúceho v R., **7/ V. L.**, bývajúcej v B., **8/ D. S.**, bývajúcej v Č.B., **9/ O. S.**, bývajúceho v K., **10/ Ing. J. S.**, bývajúceho v Č.B., **11/ Ing. A. S.**, bývajúcej v Č.B., **12/ I. J.**, bývajúceho v B., **13/ P. M.**, bývajúceho v Č.B., **14/ O. M.**, bývajúcej v Č.B., **15/ V. J.**, bývajúcej v B., **16/ Ing. I. M.**, bývajúcej v Č.B., **17/ Ing. Z. K.**, bývajúcej v Č.B.B., **18/ K. C.**, bývajúcej v Č.B.B., **19/ Ing. M. D.**, bývajúceho v B., **20/ Ing. S. D.**, bývajúcej v B., proti žalovanej **MUDr. M. S.**, bývajúcej v Č.B.B., zastúpenej JUDr. I. F., advokátkou so sídlom v D., **o určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17 C 113/2011, o dovolaní žalobcov 1/, 6/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 18/, 19/ a 20/, zastúpených H., s.r.o., so sídlom v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2012 sp. zn. 3 Co 550/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou zo 6. júna 2011 sa žalobcovia 1/ až 20/ domáhali určenia spoluvlastníckych podielov k pozemkom v Bratislave – m.č. R., k. ú. R., zapísaným na LV č. X. ako parc. č. X. a X.. Svoje nároky založili na tom, že sú vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. X. na Č. ulici č. X. a zároveň spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. X. a X., na

ktorých je bytový dom postavený. Z týchto parciel odčlenením vznikli sporné parcely č. X. a X., ktorých výlučnou vlastníčkou je žalovaná z dôvodu, že sú zastavané terasami patriacimi k jej bytu. Žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia však za parcely č. X. a X. zaplatili zhotoviteľom stavby plnú kúpnu cenu ešte pred odčlenením sporných parciel č. X. a X., preto je potrebné uviesť zápis v katastri nehnuteľností do súladu so skutočným stavom.

Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 31. mája 2012, č.k. 17 C 113/2011-175 konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) vo vzťahu k žalobcom 2/ až 20/ zastavil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že u žalobcov nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 91 ods. 2 O.s.p., nakoľko rozhodnutie vo veci sa nemusí týkať všetkých žalobcov s rovnakým výsledkom. Z tohto dôvodu sa poplatková povinnosť vzťahuje na každého zo žalobcov samostatne. Keďže žalobcovia 2/ až 20/ si ani na výzvu súdu túto povinnosť nesplnili, konanie vo vzťahu k nim zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 6/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 18/, 19/ a 20/ uznesením z 30. novembra 2012, sp. zn. 3 Co 550/2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Tvrdenie odvolateľov, že vo veci ide o nerozlučné procesné spoločenstvo, neuznal. Uviedol, že podľa žaloby sa každý zo žalobcov domáha určenia vlastníctva k pozemkom v rozsahu zodpovedajúcom spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Tohto nároku sa každý zo žalobcov môže domáhať samostatne, nakoľko ide o osobitné právo, ktoré možno oddeliť od ostatných. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/, 6/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 18/, 19/ a 20/ dovolanie, ktoré odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Vychádzajúc z všeobecne prijímanej definície spoluvlastníckeho podielu, ktorý je chápaný ako ideálny (nie reálny) podiel na veci, namietali, že určenie veľkosti jednotlivých spoluvlastníckych podielov na sporných nehnuteľnostiach je od seba (zlomkovým vyjadrením) závislé, pretože zmena zlomkového vyjadrenia spoluvlastníckeho podielu jedného z podielových spoluvlastníkov má za následok zmenu zlomkového vyjadrenia spoluvlastníckych podielov ostatných

podielových spoluvlastníkov. Ide teda o také spoločné práva a povinnosti, kedy sú úkony jedného zo spoluvlastníkov právne záväzné i pre ostatných (§ 91 ods. 2 O.s.p.). Podaním žalobného návrhu si žalobcovia uplatnili rovnaké právo, preto aj keď sú všetci poplatníkmi v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., poplatková povinnosť sa na nich má vzťahovať spoločne. Nesprávnym právnym posúdením procesného postavenia žalobcov a z toho vyplývajúcim nesprávnym vyrubení súdneho poplatku každému zo žalobcov osobitne súdy odňali žalobcom možnosť pred nimi konať a porušili ich ústavné právo na súdnu ochranu. Z uvedených dôvodov žiadali, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil, a súdom uložil povinnosť konať vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie podali osoby na to oprávnené.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. môže podať dovolanie účastník konania. Toto právo však treba vykladať s ohľadom na účel dovolania ako opravného prostriedku tak, že neprislúcha každému účastníkovi, ale len tomu, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo, a ktorý bol týmto rozhodnutím dotknutý na svojich právach. Posúdenie otázky, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo v prospech alebo neprospech účastníka konania, prislúcha dovolaciemu súdu (R 50/1999).

V danom prípade bolo rozhodnutím odvolacieho súdu potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania vo vzťahu k žalobcom 2/ až 20/. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda nijakým spôsobom nedotklo práv žalobcu 1/, ktorý z tohto dôvodu nie je osobou legitimovanou na podanie dovolania. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu 1/ v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol.

Následne dovolací súd skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak odvolací súd a/ zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje žiaden zo znakov uznesenia podľa § 239 ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto podľa citovaných ustanovení prípustné nie je.

Vzhľadom na obsah dovolania i zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnúť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal odvolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nezakladajú. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takej vade, ale len

jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z vymenovaných vád.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolatelia netvrdili a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Podľa názoru dovolateľov je konanie postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania (napr. práva zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod). Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobcom bolo niektoré z týchto práv odňaté.

Dovolatelia tvrdia, že súdy im odňali možnosť pred nimi konať tým, že nesprávne právne posúdili otázku ich procesného postavenia. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. však dáva možnosť konať pred súdom do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením súd nemôže účastníkovi odňať možnosť konať pred súdom, lebo právnym posúdením sa mu neznemožňuje realizácia jeho procesných práv. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Keďže v prejednáwanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 6/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 18/, 19/ a 20/, ktorí úspech nemali (§ 243b

ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. januára 2014

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková